

ارتباط بین اشتیاق شغلی و ویژگی فردی مربیان فوتبال در شهر شیراز

سید محمدعلی میرحسینی^۱، امیر فیروزی^{۲*}، محمدصادق حمیدی^۳

۱. دکترای مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، شیراز، فارس، ایران.

۲. کارشناس ارشد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، فارس، ایران. (*نویسنده مسئول)

۳. کارشناس ارشد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، فارس، ایران.

Email: (Amir_firoozi373@yahoo.com)

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر ارتباط بین اشتیاق شغلی و ویژگی فردی مربیان فوتبال شهر شیراز می باشد.

روش کار: جامعه آماری این پژوهش مربیان فوتبال مرد شاغل در شهر شیراز بنابراین از فرمول کوکران (Cochran) برای تعیین حجم نمونه استفاده شد که برابر با 384 نفر می باشند که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به سوالات پرسشنامه های اشتیاق شغلی (1) پاسخ دادند که داده ها بوسیله نرم افزار 18 Spss (Statistical Package For The Social Sciences) مورد ارزیابی قرار گرفتند.

یافته ها: نتایج آزمون تحلیل واریانس نشان داد اشتیاق شغلی در بین گروه های سنی مختلف معنادار است. با توجه به آزمون شفه مشاهده می شود که میانگین اشتیاق شغلی در مربیان 51-60 سال نسبت به مربیان 41-50 سال بیشتر است. اشتیاق شغلی در بین سوابق مختلف معنادار است. با توجه به آزمون شفه مشاهده می شود اشتیاق شغلی در سابقه خدمت 16-25 سال نسبت به 5-1 سال بیشتر است. اشتیاق شغلی در بین مقاطع مختلف معنادار است. با توجه به آزمون شفه مشاهده می شود که اشتیاق شغلی افراد دیپلم نسبت به افراد فوق دیپلم بیشتر است. بین اشتیاق شغلی و مدرک مربیگری تفاوت معناداری وجود دارد اشتیاق شغلی مربیان با مدرک d بیشتر از مربیان با مدرک c می باشد. بین اشتیاق شغلی و سطح مربیگری تفاوت معناداری وجود ندارد. اشتیاق شغلی در بین مربیان متأهل و مجرد یکسان است.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش ویژگی فردی مربیان مرد فوتبال می تواند با اشتیاق شغلی (Job Engagement) رابطه داشته باشد.

واژه های کلیدی: اشتیاق شغلی، ویژگی های فردی و مربیان فوتبال مرد